762/06

Den 6. december 2006 blev i sag nr. 69.066:

xxxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxxxxxx xxx
xxxx xxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Det fremgår af sagen, at klagerens bil kolliderede med modpartens bil den 23/8 2005. Der var et uvildigt vidne til uheldet.

Selskabet har i skrivelse af 4/5 2006 til nævnet nærmere redegjort for sagens omstændigheder og selskabets stillingtagen således:

> "Af vores kundes anmeldelse fremgår det, at han ... bakkede, og modparten skulle dreje til venstre ad samme vej som vores kunde var kørt forbi. Vores kunde bakkede ind i modpartens venstre side. Supplerende har vores kunde oplyst, at han kom kørende ad S.vej og standsede op, idet han efterfølgende ville bakke med henblik på at foretage et højresving ned af B.alléen.
>
> Modparten har i sin anmeldelse forklaret, at da han efter at have foretaget et venstresving, holder stiller og afventer passerende cyklist på cykelsti, påkøres han af vores kunde, der bakker uden at have orienteret sig bagud. Modpartens bil blev ved uheldet ramt på venstre side bag.

I sine yderligere kommentarer har vores kunde angivet, at modparten foretog venstresving samtidig med, at vores kunde bakkede. Vores kunde kan således ikke bekræfte, at modparten holdt stille bagved ham, da han begyndte at bakke. Vores kunde mener ansvaret skal ligedeles, og henviser til flere ankenævnskendelser, idet han mener, at modparten foretog en manøvre, der er omfattet af vigepligten, og såfremt modparten først foretog opbremsning i hans kørebane på grund af cyklister, må dette betragtes som en yderligere kørselsfejl hos modparten, som skulle have holdt stille i egen kørebane.

Af vidneforklaringen fremgår det, at vidnet kom fra B.alléen og skulle til højre ned af S.vej. Hun så en bil på vej fra S.vejen, som med pilen markerede, at han skulle ind på B.alléen. Da der kom en fodgænger, holdt de begge to stille for at vente på, at fodgængeren skulle passere. Der holdt en bil parkeret på S.vej. Da fodgængeren havde passeret kørte vores kunde [modparten] frem for at komme ind på B.alléen. Vidnet blev forbavset, da hun så, at den bil, der holdt helt stille pludselig bakkede ind i vores kundes [modpartens] bil.

På baggrund af vidnets forklaring anerkendte vi ansvaret over for modpartens selskab, idet det af Færdselslovens § 18, stk. 1 fremgår, at kørende ved vending eller bakning skal sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre. Det vil sige, at vores kunde under hele bakningen skal sikre sig, at han ikke er til fare eller ulempe for andre, hvilket indebærer, at andre trafikanter skal kunne fortsætte deres færdsel uden at være tvunget til at ændre hastighed eller retning.

Vi har i forbindelse med vores kundes klage til Ankenævnet gennemgået sagen på ny, og skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der ved bakning er pålagt de kørende samme forpligtelser, som gælder, hvor der skal iagttages vigepligt, jf. Færdselslovens § 26, stk. 5. Dette betyder, at kørslen kun må fortsætte, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Modparten skal i forbindelse med ændring af færdselsretningen i vejkryds sikre sig, at manøvren kan foregå uden fare eller unødig ulempe for andre, som færdes i samme retning, jf. Færdselslovens § 16, stk. 2 og af § 26, stk. 6 fremgår det, at den venstresvingende skal sikre sig, at venstresvinget kan foregå uden, at man er til ulempe for den modkørende færdsel. Modparten har således ikke vigepligt i forhold til vores kunde, som bakkede mod færdselsretningen.

Vores kunde henviser til 3 Ankenævnskendelse [nr. 62.276, 62.700 og 63.909], hvori ansvaret er blevet ligedelt. Vi er ikke enige i, at disse kendelser kan anvendes i denne sag, idet situationerne omhandler en bakkende part og en part, der er kørt ud for ubetinget vigepligt. Der er således tale om kendelser, hvori begge parter har tilsidesat en vigepligtssituation, hvilket ikke er tilfældet i denne sag. Der findes i øvrigt også kendelser inden for dette område, som pålægger den bakkende part hele ansvaret.

Ifølge vidnet stoppede modparten op for fodgængeren og fortsatte herefter venstresvinget, for at køre ind på B.alléen. Vidnet bekræfter således, at modparten var påbegyndt svingningen, da vores kunde pludselig bakkede ind i modparten, hvilket skadens placering på modpartens bil også tilkendegiver. Vores kunde har dermed tilsidesat reglerne i både Færdselslovens § 18, stk. 2 og § 26, stk. 5, hvorfor han er ansvarlig for uheldet. Fra praksis i lignende sag kan vi henvise til Ankenævns nr. 61.788.

Konsekvenserne af afgørelsen er i henhold til forsikringsbetingelserne betaling af selvrisiko på 9.630 kr. Skaden medfører ikke bonustab, idet der er tale om en fastpræmieordning.

Klagen giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen."

Hertil har klageren i skrivelse modtaget af nævnet den 22/5 2006 bemærket:

"Pkt. 1

Tryg henviser i sin svarskrivelse til vidnets forklaring, hvori vidnet hævder at modparten stopper op for en fodgænger for derefter at fortsætte sit venstresving. Modparten skriver selv i sin skadesanmeldelse at han afventer passerende cyklist på cykelsti. Det er min opfattelse, at vidnet ikke forklarer i overensstemmelse med min modpart, idet modparten skriver, at han afventer passerende cyklist på cykelsti. Ovenstående uoverensstemmelse taget i betragtning mener jeg ikke, at vidnets forklaring kan tages for pålydende. Vidnet efterrationaliserer og er derfor ikke i stand til at beskrive sagens faktiske omstændigheder i et sådant omfang at vidneudsagnet kan danne grundlag for Trygs anerkendelse af ansvaret overfor modpartens selskab.

Pkt. 2

Tryg henviser i sin svarskrivelse til vidnets forklaring, hvori vidnet hævder at jeg holder parkeret på S.vej. Endnu en gang finder jeg anledning til at anfægte vidnets forklaring. Jeg er placeret og midlertidigt standset midt på vognbanen med henblik på at bakke lige tilbage. Modparten har i sin skadeanmeldelse anført hvor på bilerne skaderne er påført. Modpartens skadeanmeldelse bekræfter den af mig hævdede placering midt på vognbanen, da skaden er sket bagest på modpartens bil. Hvis påkørslen skulle være sket ved, at jeg bakkede tilbage fra en parkering langs med S.vej ville skaden have været påført modpartens bil på siden nærmere fronten og ikke på bageste kofanger. At vidnet i øvrigt opfatter mig som parkeret underbygger blot min påstand om at jeg midlertidigt er standset for at orientere mig før jeg bakker - netop således at jeg ikke vil være til fare eller unødig ulempe for andre.

Pkt. 3

Tryg henviser til kendelse 61.788. Idet denne kendelse vedrører en situation hvor skaden sker i et parkeringsområde (og hvori der gælder særlige forhold omkring bakning), mener jeg ikke, at kendelsen er sammenlignelig med denne skadessag. Jeg opfatter ikke beskrivelsen af forholdene i den af Tryg anførte sag som nærmere situationen i denne skadessag end beskrivelsen af forholdene i de sager, jeg tidligere har henvist til. Jeg fastholder således fortsat med henvisning til tidligere kendelser, at også modparten har vigepligt i nærværende situation."

Efterfølgende har selskabet i skrivelse af 1/6 2006 til nævnet anført:

> "I den anledning skal vi bemærke, at vi ikke finder, det har nogen afgørende betydning, hvorvidt modparten bremser op for fodgænger elle cyklist, idet der er enighed om, at modparten var i færd med at fuldføre venstresvinget, da vores kunde påbegyndte sin bakkemanøvre.
>
> Endvidere gælder der den samme forpligtelse i forbindelse med bakning uanset, om manøvren sker med henblik på parkering i p-bås/parkeringsområde eller ved anden form for bakkemanøvre på offentlig vej."

Nævnet har fået forelagt et af klageren udfærdiget rids af ulykkesstedet og de implicerede køretøjers placering på skadetidspunktet.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagens akter, herunder parternes skadeanmeldelser og vidneerklæringen, finder nævnet, at der ikke er anledning til at kritisere selskabets afgørelse, der skønnes at svare til, hvad en retsafgørelse vil føre til.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson